

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201494
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5419201494.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave - mestská časť Dúbravka, Majerníkova 3/A, proti žalovanej: Y. P., K.. XX.XX.XXXX, W. I. V. P. S., O. B. P. S., X.. Ť. XXXX/X, v spore o zaplatenie sumy 350,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 292,- eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 05.11.2016 až do jej zaplatenia, to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti uplatnenej odplaty vo výške 98,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur a zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy 350,- eur od 04.11.2015 do zaplatenia zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 04.11.2019, doručenou tunajšiemu súdu 04.11.2019 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny vo výške 350,- eur, odplaty vo výške 98,- eur, zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy 350,- eur od 04.11.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 448,- eur od 04.11.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky v sume 180,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo 04.11.2015 (ďalej len „ÚZ“) uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (presnejšie v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) - ďalej len „ZoSÚ“ žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 98,- eur a úrok vo výške 70,86 % ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 04.11.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou ÚZ (ďalej len „VP“), sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaná sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na

úhradu jej záväzku. V zmysle VP sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, t. j. celkom vo výške 180,- eur. Žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu vo výške 0,- eur.

3. Podaním doručeným súdu 13.03.2020 žalobca prostredníctvom zástupcu zobral žalobu späť v časti odplaty vo výške 98,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy 350,- eur od 04.11.2015 do zaplatenia a žiadal súd, aby vo zvyšku žaloby rozhodol tak, ako je uvedené v návrhu na začatie konania. Zároveň sa ním vyjadril aj k uplatnenej zmluvnej pokute tak, že žalobca žalovanú riadne oboznámil s ÚZ vrátane VP, a teda aj s príslušnými pokutami, ktoré bude musieť uhradiť v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania, pričom žalovaná pri podpise zmluvy o úvere prehlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom tejto zmluvy a súhlasí so VP, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdila prevzatie zmluvy vrátane VP. Žalovaná preto už pri podpise zmluvy vedela, že v prípade, ak si nebude plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, tak sa suma, ktorú bude musieť vrátiť, zvýši. Nejde o neprijateľné podmienky, ale o poplatky, ktoré sú v súlade so zákonom. Zdôraznil, že zmluvná pokuta je fakultatívna náležitosť, ktorá nemusí byť priamo v zmluve zakotvená, a je teda na dohode veriteľa a dlžníka, akým spôsobom si ju dojednávajú. Ide o jednorazové zmluvné pokuty, tvoriace paušalizovanú náhradu škody nezávislé na omeškaní. V ÚZ je uvedené: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 EUR.“ Zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti a zaťažuje toho, kto dohodnutú povinnosť porušil, t. j. dlžníka, a to aj keď veriteľovi nevznikla žiadna škoda. Porušenie povinnosti spočíva v tom, že dlžník nesplnil svoj dlh vôbec alebo riadne (LAZAR Ján a kol., Občianske právo hmotné, IURIS LIBRI, 2014, Bratislava, 2014). Zmluvná pokuta je tradične zaraďovaná medzi zabezpečovacie prostriedky a je charakteristická svojou zabezpečovacou funkciou (nie uhradzovacou). Žalobca má za to, že zmluvná pokuta nie je poplatkom ani úrokom zo zmluvy a preto nemožno poprieť žalobcov nárok na úhradu zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje zabezpečovací prostriedok. Preukázal, že žalovaná porušila zmluvné podmienky a je dlhodobo v omeškani s úhradou istiny. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) síce súdu priznáva moderačné právo, ktorým možno zmierniť neprímerane vysokú zmluvnú pokutu, nie však ju úplne zamietnuť. Poukázal na znenie § 53 ods. 1 OZ a prehlásenie v spodnej časti ÚZ: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so VP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane VP a vyhlasuje, že informácie, ktoré poskytol veriteľovi pred uzatvorením tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú pravdivé a že má právnu spôsobilosť v zmysle OZ na uzatvorenie tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že je schopný splácať dlžnú sumu v zmysle podmienok tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Žalovaná predmetné prehlásenie potvrdila samostatne svojim vlastnoručným podpisom. Pokiaľ žalovaná podpísala predmetné prehlásenie a zároveň na ďalšom mieste (hneď nad týmto prehlásením ďalším podpisom) podpísala aj ÚZ, nie je dôvod pochybovať o jej vôli pristúpiť aj na všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Predmetné prehlásenie sa nachádza nad potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov, teda žalovanej muselo byť zrejme, že takéto prehlásenie potvrdené jeho podpisom má právne následky tam určené. Rovnaké tvrdenia vo vzťahu k žalobcovi a zmluvnej pokute vo výške 33,- eur konštatoval v odôvodnení rozsudku Okresný súd Žiar nad Hronom sp. zn. 24Csp/39/2019 zo dňa 18.06.2019, v ktorom uviedol, že „Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,00 € z dôvodu, že sa zmluvné strany v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 604300176 dohodli na tom, že ak žalovaná neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zaväzuje sa zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 €. Dané zmluvné ustanovenia upravujúce nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty súd nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku.“, „súd nie je názoru, že by uvedené dojednanie o zmluvnej pokute spôsobovalo značne nerovnovážny stav v právach a povinnostiach žalobcu, ako dodávateľa na jednej strane a žalovaného, ako spotrebiteľa na strane druhej. Dojednanú zmluvnú pokutu súd nepovažuje ani za neprímerane vysokú sankciu spojenú s nesplnením záväzku žalovaného ako spotrebiteľa ani za zabezpečenie splnenia záväzku žalovaného ako spotrebiteľa v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzatvorenia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa. Zmluvná pokuta bola dohodnutá platne, takéto dojednanie zákon pripúšťa a slúži na zabezpečenie plnenia zo strany žalovanej. Pri rešpektovaní autonómie vôle strán súd dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by

odôvodňovali zásah do zmluvnej voľnosti strán. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,00 € priznal.“

4. Súd na pojednávaní 18.05.2020 konal v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu (žalobca svoju neúčast' a neúčast' svojho zástupcu písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 16.05.2020 s tým, že požiadal o konanie v ich neprítomnosti vzhľadom na veľkú pracovnú zaneprázdnenosť).

5. Žalovaná na tomto pojednávaní uviedla, že si je vedomá, že má dlh voči žalobcovi. Pri poskytnutí úveru jej bolo vyplatených na ruku 292,- eur. Pôžička bola síce na sumu 350,- eur, ale oni si hneď strhli prvú splátku vo výške 58,- eur. Tak reálne dostala tých 292,- eur. Bolo jej to vyplatené v hotovosti. Ona na tento dlh nič nezaplatila. Snažila sa s nimi dohodnúť na splátkach, ale povedali jej, že to nie je možné a zvýšili jej dlh na 1.200,- eur. Nič jej o tom neposlali, ale volali jej a povedali takúto sumu. Žiadnu zmenku pri uzavretí zmluvy nedostala. Vyplatili jej tých 292,- eur, ako uviedla, v hotovosti tu v P. S. na námestí, kde mali pobočku. Požiadala, či by nemohla zaplatiť svoj dlh voči žalobcovi v splátkach po 30,- eur mesačne. Nemá financie, aby to vyplatila naraz, lebo má zdravotne chorú dcéru. Žije v spoločnej domácnosti s priateľom a ich troma spoločnými maloletými deťmi, z ktorých jedno je zdravotne postihnuté. Je poberateľkou opatrovateľského príspevku, ktorý spolu s rodinnými prídavkami dokopy predstavuje 600,- eur, z čoho samotný opatrovateľský príspevok je okolo 489,- eur mesačne. Jej priateľ je nezamestnaný a má príjem len z brigádnickej činnosti. Bývajú v nájomnom byte, ktorého vlastníkom je mesto P. S., za ktorý mesačne platia 200,- eur vrátane energií.

6. ÚZ, na podklade ktorej je uplatnená žalovaná pohľadávka, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ žalobca - nebankový subjekt, ktorého predmetom činnosti v čase uzatvorenia ÚZ a aj v súčasnosti je o. i. aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu ich poskytovania, teda konajúci pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaná - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny, ak súčasne boli tieto vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané) a ktorých príkladným výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ.

7. V prvom rade súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozpore s ust. § 1 ods. 2 vety druhej ZoSÚ (podľa daného ustanovenia spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti) vyplatil žalobca žalovanej úverové prostriedky hotovostne. Žalovaná na pojednávaní opakovane jednoznačne uviedla, že jej bolo vyplatených na ruku 292,- eur pri uzatvorení ÚZ v mieste, kde ju uzatvárala, keď v zmluve uvádzaná úverová istina bola ponížená o prvú splátku. Toto skutkové tvrdenie žalovanej žalobca nijako nerozporoval, pričom k otázke, akým spôsobom poskytol žalovanej úverové prostriedky, zo strany žalobcu v žalobe absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia. Na ÚZ je síce v časti „Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“ vyznačené, že žalovaná žiada (z tam uvádzaných 4 možností) poskytnúť úver zmenkou (v zátvorke za tým je uvedené, že v prípade poskytnutia zmenkou, spotrebiteľ zároveň svojím podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky), avšak takýto spôsob vyplatenia poskytnutého úveru zo strany žalobcu žalovanej nebol žiadnou zo strán sporu tvrdný. S ohľadom už len na to, akým spôsobom poskytol žalobca žalovanej úver a aj to nie v dohodnutej výške 350,- eur, ale len vo výške 292,- eur, sa s poukazom na § 11 ods. 1 písm. e) ZoSÚ považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Navyše žalobca (jeho zástupca) napriek výzve súdu z 28.02.2020 nijakým spôsobom nereagoval na to, aby v lehote 10 dní o. i. zaslal doklad preukazujúci poskytnutie (vyplatenie) dohodnutého úveru vo výške 350,- eur, keď tento považoval za potrebné reagovať z viacerých otázok, na ktoré bol súdom vyzývaný, len ohľadne uplatnenej zmluvnej pokuty, čo učinil podaním zmieneným pod bodom 3. Pravdivosti skutkového tvrdenia žalovanej o skutočnej výške finančných prostriedkov, ktoré jej ako úver boli žalobcom v hotovosti vyplatené a že

to malo byť vrátené v splátkach, nepriamo nasvedčuje aj to, že zo samotnej žaloby a k nej pripojenej ÚZ vyplývalo, že celý záväzok žalovanej z ÚZ sa mal stať splatným až dňom 04.11.2016, s čím však bolo v rozpore ďalšie v žalobe uvádzané skutkové tvrdenie, že žalovaná „mala stratiť výhodu splátok“ v dôsledku toho, že riadne a včas neplnila svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, z čoho možno usudzovať existenciu nejakého dojednania v nejakej samostatnej listine, pravdepodobne uzatvoreného v čase podpisu samotnej ÚZ upravujúceho splatenie úveru v splátkach meniaceho v tejto časti text ÚZ, tak ako je to súdu známe napr. z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/11/2019, v ktorom žalobca predložil ÚZ s obdobným textom (identickým okrem číselných údajov) ako v prejednávacom prípade, kde až z Dohody o plnení v splátkach a Splátkového kalendára predložených protistranou vyplynulo, že hneď pri uzatvorení zmluvy došlo k zmene spôsobu splatenia úveru z jeho jednorazového splatenia na jeho zaplatenie v splátkach.

8. Súd tiež poukazuje na to, že v ÚZ bola v rozpore so zákonom a výrazne v neprospech spotrebiteľa (žalovanej) určená výška RPMN 28 %, zohľadňujúca len navýšenie istiny úveru o sumu 98,- eur (dokonca za predpokladu, že by žalobca žalovanej vyplatil celú dohodnutú sumu úveru 350,- eur a nie len žalovanou uvádzaných 292,- eur) zadefinovanou v ÚZ ako „výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov“, hoci celkové navýšenie, t.j. skutočná odplata predstavovala sumu až 346,- eur, a táto je tvorená (podľa textu ÚZ) odplatou pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom. Výška odplaty uvádzanej v ÚZ je teda v rozpore s definíciou odplaty podľa § 1 ods. 1 vety prvej NV ako vykonávacieho predpisu, na ktorý odkazuje § 53 ods. 6 OZ (podľa daného ustanovenia NV odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov). V ÚZ uvádzaná výška odplaty (len 98,- eur) vôbec nezohľadňuje z celkového navýšenia (o 346,- eur) jeho časť vo výške 248,- eur, ktorú mali predstavovať vyčíslené úroky z omeškania. Skutočná výška odplaty podľa ÚZ je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ (podľa neho, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať) v spojení s § 1a ods. 1 NV. Podľa ÚZ mala predstavovať výška priemernej hodnoty RPMN ku dňu podpisania ÚZ 24,67 %. Výška odplaty vychádzajúc z celkového navýšenia o 346,- eur (opäť za predpokladu, že by žalovaná obdržala celú dohodnutú výšku úveru 350,- eur) by predstavovala až 98,85714 %, ktorá hodnota výrazne prevyšuje limit dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN. V ÚZ tiež absentuje z náležitosti vyžadovanej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj konkrétne uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet v zmluve uvádzanej výšky RPMN. Všetky uvedené nedostatky aj samy o sebe sú ďalším dôvodom uplatnenia fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby podľa ÚZ - 70,86 % ročne, takúto výšku súd považuje za rozpornú s korektívom dobrých mravov vyplývajúcim z § 3 ods. 1 OZ.

9. S poukazom na doposiaľ uvedené, vychádzajúc z bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru súd zaviazal žalovanú zo žalovanej sumy (tej, ktorá nebola dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby) zaplatiť žalobcovi sumu 292,- eur (rovnajúcu sa skutočnej výške úveru poskytnutej žalobcom žalovanej, z ktorej doposiaľ žalovaná nič neuhradila) s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 05.11.2016 až do jej zaplatenia (s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších zmien), vychádzajúc z v ÚZ uvedenej lehoty splatnosti úveru (ten sa mal stať splatným 04.11.2016, teda až nasledujúcim dňom sa mohla žalovaná dostať do omeškania s jeho zaplatením). Zároveň s ohľadom na žiadosť žalovanej požadujúcej s ohľadom na ňou deklarované pomery možnosť zaplatenia žalovanej sumy v splátkach, súd s poukazom na § 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s ohľadom na túto jej požiadavku, ako aj s ohľadom na výšku priznaného nároku považoval za vhodné a primerané (dostatočné) stanovenie dlhšej, a to 30-dňovej lehoty na splnenie uloženej povinnosti, plynúcej od právoplatnosti rozsudku.

10. V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, t. j. v časti uplatnenej odplaty vo výške 98,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur a zmluvného úroku vo výške 70,86 % ročne zo sumy 350,- eur od 04.11.2015 do zaplatenia (nepochopiteľne sa však späťvzatie žaloby netýkalo aj úrokov z omeškania, pokiaľ tieto boli žalobcom uplatnené aj z odplaty 98,- eur), súd konanie postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

11. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, včítane uplatnenej zmluvnej pokuty nedôvodnej už len z toho dôvodu, že s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru či už pre nedostatky ÚZ, resp. porušenia povinností zo strany žalobcu sankcionované týmto spôsobom (v danom prípade dôvody uvádzané v § 11 ods. 1 písm. b), d) a e) ZoSÚ) nie sú opodstatnené ani akékoľvek zmluvne dojednané sankčné prostriedky, keďže spotrebiteľ je povinný v takomto prípade vrátiť len skutočnú výšku prostriedkov, ktoré obdržal na základe zmluvy s prípadným ich zákonným príslušenstvom.

12. V danom prípade z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení aj percentuálne uplatnených úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje celkovú sumu 1.882,41 eura, bol žalobca úspešný len v rozsahu 18,30 % - ohľadne sumy 344,48 eura (opäť po vyčíslení priznaných úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku). Preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorej by podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP prináležal nárok na náhradu pomernej časti vzniknutých trov v súvislosti s týmto sporom v rozsahu jej tzv. čistého úspechu vo veci, ktorý je v rozsahu 63,40 %, zohľadniac v tejto súvislosti to, že zastavenie konania v časti, v ktorej zbral žalobca žalobu späť, procesne v celej jeho časti zaviniel práve žalobca, nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanej v rámci tohto konania mali vzniknúť nejaké trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.